

БРОЈНИ СВЕТСКИ МУЗИЧКИ ТУРНЕИ

Во бројните разговори што ги водевме со Есма Реџепова–Теодосиевска во нејзиниот дом, таа беше љубезна, смирена и се потсетуваше на поминатите времиња, особено на турнеите кои како мониста се нижеле во тој период. Така, таа ни раскажуваше за самите почетоци, за успехите и бројните постигнувања на музички план

Меѓу другото, во врска со домашните и светските турнеи ни го кажа следното: *„Првата турнеја беше низ Бугарија во 1961 година, кога се најдовме еден крај друг со веќе познати ѕвезди на ју-естрадата и јас меѓу нив, беше некаков предизвик. Концертот во Софија почна така што јас ја испеав песната којашто знаев дека ќе ги загрее дланките на публиката. Почнаа да скандираат: Есма, Есма! Сакаа уште песни од нас.*

Најдовме решение така што, ќе настапиме уште еднаш на самиот крај од концертот.

Се наоѓавме на 45-дневна турнеја во државата Израел, и тоа во Тел Авив, Наифа, Јафа, Ерусалим и други места, кога не стаписа лошата вест што бргу се рашири низ светот дека на 26 јули 1963 година, катастрофален земјотрес го разруши Скопје. Бевме очајни. Во туѓина е уште потешко. Неизвесноста е поголема. Сета фамилија на Речепови е во централното градско подрачје на Скопје. Во градот се и семејствата на членовите на ансамлот. Разорувањата како што се јавуваше се огромни, со жртви и ранети. Немаше чекање.

Веднаш побаравме да ја прекинеме турнејата. Со првиот лет заминавме од Тел Авив во Скопје. Затековме многу народ на улиците. Урнати згради и домови. Спасувачи на сите страни. Ги баравме своите. Бевме среќни кога ги пронајдовме. Никој не настрадал. Сите беа здрави и живи. Но, тагувавме за урнатите делови и за оние кои, за жал, отидоа засекогаш во вечноста.

Во таквиот очај, сепак, сакавме да внесеме дух на оптимизам и надеж, дека Скопје ќе биде како феникс. Ќе се изгради. Ќе добие нов лик, нов живот. Иако никому не му беше до песна, ама ние решивме да одржиме добротворен концерт во паркот Идадија, на кого дојдоа десетици луѓе од сите возрасти. Следеа уште концерти. Одржавме серија концерти за добротворни цели и со разни естрадни имиња.

По некое време заминавме на турнеја во странство што траеше два месеца и сиот чист приход преку Концертната дирекција на Македонија од нашите 50 концерти, беше уплатен во Фондот за настраданите од земјотресната катастрофа.

Нов предизвик, ново патување. Следна дестинација беше Берлин. Таму имавме телевизиско снимање за државниот канал на ДРГ. Си поминавме прекрасно, понесени од славјето кое следеше по настапот. Бевме многу пријатно изненадени како Германците

умеат да се опуштат, да се расположат и да слават. Навистина, тоа се чувствуваше и на концертите и уште повеќе обврзуваше.

Или, пак, настапот на националниот телевизиски канал во Виена каде што под насловот „Шипси шоу“ триесет минути беа мои, беа наши, заеднички, каде Австријците не примија, речиси како да сме од бајките“, заклучи Есма.

Ги имаше многу вакви блескави концертни претставувања, фестивали и настапи во разни места и земји пред радио и ТВ аудиториум, по повод јубилеи и славја, годишнини и настани.

Одделни периоди се посебно бележити и за паметење и по среќни и по тажни мигови. Во 1966 година, Есма доживува триумф, но, и голема загуба. Во месец април останува без својот многу сакан татко Ибрахим. Смртта на татка си многу ја погоди и затоа со солзи на очите ни раскажуваше за тие тажни мигови.

„Одненадеж 52-годишниот татко, кој работеше од утро до мрак за сите нас, а најмалку мислеше на себе, се разболе од срце и заврши во болница. Побрзав намерно да појдам и да го видам, да го гушнам, да му кажам колку ми значи и да се молам на Бога да се крене на нозе.

Во собата имаше доста луѓе најблиски и подалечни. Кога седнав на неговиот кревет ме помилува по косата, по рацете и ми прозбори како да е последна средба. Сакаше аманет да ми остави, и со неговата мудра реч да заминам од тука“.

ESMA Ansambl > TEODOSIEVSKA

ODŽAČAR, ODŽAČAR — PJESMA ŠEHER SARAJEVU

Jugoslavija
SY-16

Среда, 10 Април 2019 02:00

Пишува: СЛАВЕ КАТИН